प.प. हाइस्कुलको सङ्क्षिप्त इतिहास

दामोदर शर्मा घिमिरे
संस्थापक, प.प. हाइस्कुल

(आरम्भमा विद्यालय सञ्चालन गर्न हाम्रा अग्रजहरूले कठिन परिस्थिति र चुनौतिको सामना गर्नुपरेको थियो । त्यसैको ऐतिहासिक दस्तावेजका रूपमा संस्थापक श्री दामोदर शर्मा घिमिरेको लेख यहाँ प्रस्तुत गरेकाछौं।) १९९९ सालमा घोराहीको रोगन कोठीका श्री गर्जसिंह थापाको प्रयास र बजारीया महाजन औ जनताहरूको सहयोगबाट घोराहीमा एउटा प्राइमरी स्कूल स्थापित गराई ढु.पा.अ.क.हाकिम आन्नदप्रसादको रायअनुसार स्कुल घर बनाउने लकडी सरकारसँग माग गर्नको लागि जाहेर समेत अप्रत्यक्षरूपले गरिएको थियो । अभाग्यवश स्वीकृति–रूपी आशातरुको मूलमा तत्कालीन प्रधानमन्त्री स्व. श्री ३ जुद्ध शमशेरज्यूले, "जनताबाट स्कूल स्थापित गराउन हुँदैन, सरकारबाट नै राख्नुपर्छ" भनी आफ्नो आदेशरूपी कुठाराघात गरिदिनुभयो ।

Estd. BS 2004
Padmodaya Public H.S. School
Bharatpur-11, Dang

त्यस आघातले गर्दा, "छिन्ने मूले नैव शाखा न पत्रम्" भनेझै जरालेरहित भएको त्यस बाल–स्कूलको इतिश्री भयो ।२००२ मा जिल्लाको बन्दोबस्त गर्नको लागि जनप्रतिनिधि भई प.वासुदेव, खुशलराम, टेकनाथ गौतम, मोहनप्रसाद मजगैयाँ तथा काजी भीमबहादुरलगायत हामी श्री ३ पद्म शमशेरका समीपमा गयौं र दाङ देउखुरी जिल्लालाई भैरहवा मातहतबाट छुट्याई नेपालगञ्ज मातहत बनायौं ।

त्यसै समयमा ९६ सालको इस्तिहारबमोजिम स्कुल सञ्चालक समितिको सङ्गठन गरी ५ वर्षसम्म स्कुल चालु गर्नेछौं भन्ने व्यहोराको बिन्तीपत्र सरकारमा चढायौं र सरकारबाट पनि स्कुलको स्वीकृति र सहायता पाउनेछौ भन्ने आश्वासन पायौं अनि फिर्ता भयौं ।वर्षाकालपछि २००३ सालमा श्री गर्जसिंह थापा, पं.वासुदेव,श्री खगराज लोहनी, श्री लोकवहादुर, श्री बिक्रम शाह, श्री नेपवहादुर, श्री सुर्यप्रकाश गिरी लगायत हामी विष्णुदासको बगैचामा भेला भयौं, बाँके गोश्वाराका बडाहाकिम स्कुल अध्यक्ष म मन्त्री, श्री गर्जसिंह थापा कोषाध्यक्ष, सूर्यप्रकाश गिरी प्रधानाध्यापक भएको सञ्चालक समितिको गठन गरी "५ वर्ष सम्म स्कुल चालु गर्नेछौं ।

बन्द हुन दिनेछैनौं भन्ने व्यहोराको विन्तीपत्रसमेत लेखी सूर्य प्रकाश गिरीलाई काठमाडौंमा पठायौं औं सरकारबाट स्वीकृति प्राप्त गरी २००४ साल जेष्ठ महिनामा गङ्गादशहराका दिन हाल व्यारेक रहेको ठाँउदेखि उत्तरतर्फ अन्तिम पीपलको वृक्षमुनि सब जना भेला भयौं र सहयोगीहरूका साथ हामीहरूले उत्साह र उमङ्गका साथ श्री पद्मोदय पब्लिक मिडिल स्कुल, भन्ने सङ्ज्ञाले विभूषित एउटा स्कुलको

उद्‌घाटन ग¥यौं, जसले आज कन्दरा निवासीहरूको अज्ञानतालाई प्रतिवर्ष सूर्यले अन्धकार हटाएझैँ हटाइरहेछ "अतः प्रलयान्तसम्म हटाओस्" भन्ने सतत यही मेरो ईश्वरसँग प्रार्थना छ ।त्यसै समारोहमा स्कुल सञ्चालकलाई उत्साहित गराउने भएका शिक्षाप्रोमी ढु.प.अ.का.ख. देवमुनि गुभाज्युबाट स्कुलको वार्षिक चन्दा ५० रुपैयाँ प्राप्त ग¥यौं ।

सोही पीपलको पूर्व– उत्तरका पर्ती– चौरमा जनताहरूको श्रमदानबाट दुइटा फुसका छाना भएका कच्चा घर तयार गरी त्यसैमा स्कुल चालु गराइयो । श्री गर्जसिंह थापाका प्रयासले गर्दा बलरामपुरबाट शिक्षाप्रेमी कर्मठ पं. प्रयागनारायाण मिश्रको शुभागमन यस स्कुलमा भयो, साथसाथै पं.वामदेव शर्मा तथा कविराज गणेशकुमारहरूको पनि ।संस्था मजबुत पार्नका लागि मैले ५ हजार चन्दा दिन्छु तपाईंहरूले पाँच पाँचहजारको हिसावले दिनुहोस् यथाशक्ति जनताबाट पनि मागौं र लाख डेढलाखको स्कुलको सम्पत्ति बनाऔं भनी म सक्रेटरीले पं. वासुदेव, खुशलराम, श्री गर्जसिंह र अरू महानुभावहरूसँग आग्रह गर्दा उहाँहरू मञ्जुर हुनु भएन । केही दिनपछि २००४ सालको कुशे औसीका दिन पं. वासुदेव तथा भागवतजीका घरमा पं. वामदेव, टेकनाथ तथा स्व. बोधिलालजीहरू हातमा कुश लिएर 'भिक्षा देहि' भन्दै चन्दा माग्नका लागि जानुभयो औ उहाँहरूले एकमुष्ट भारु रु. २५०० र वार्षिक रु. १४४ को लिखित चन्दाको रूपमा दिनुभयो सोही हिसाबले मैले पनि चन्दा दिएँ ।

Estd. BS 2004

अब पालो आयो खुशलरामजीको । उहाँसँग प्रार्थना गर्दा उहाँले भन्नु भयो "पहिले स्कुलको उठान गर्दा मलाई सोध्नु भएन '५ वर्षसम्म स्कुल चलाऔला, बन्द हुन दिनेछैनौं ' भन्ने बिन्तीपत्रमा मेरो दस्तखत छैन औ अङ्ग्रेजी शिक्षामा श्रद्धा पनि म राख्दैन ।" गणेशकुमारजीको सल्लाहबाट कार्तिक पूर्णिमाका दिन म सक्रेटरीले त्यही सरह जो वासुदेवजीले दिनुभएको, तपाँईले चन्दा दिनुहन्न भने म अनशन गर्दछु' भन्दै खुसलरामजीका घरमा धर्ना दिँदा निजका भाई बोधिलालजीको रायबाट उहाँले संस्कृतसमेतको पढाइ हुनुपर्छ भनी माग पूरा गरिदिनुभयो ।

अनि तत्पश्चात् म र गणेशकुमारजी मौली शोभाकरजीको घरमा गयौं । औ उहाँलाई चन्दा लेखायौं । पश्चिममा सर्वप्रथम चन्दादाता उहाँ नै हुनुहुन्छ । श्री खगराज लोहनी, तुलसीराम, मोहनप्रसाद मजगैयाँ तथा स्व. रामप्रसाद श्रेष्ठहरूसँग चन्दा लेखायौं । हेडमास्टर सूर्यप्रकाश गिरीज्यूले चानचुने चन्दा उठाउनु भयो तर धेरै उठेन । सक्रेटरीलगाएत स्कुलका सदस्यहरूले अहिले चन्दा दिँदैनन् भन्ने शिकायत हे म. सूर्यप्रकाश गिरीले डा. मृगेन्द्र रामशेर कहाँ जाहेर गरिदिनुभयो र उहाँबाट सक्रेटरीले दिलचस्पी लिई चन्दा उठाउनु पर्छ स्थानीय स्कुलमा पनि दिलचस्पी किन नदिएको' भन्ने पत्र आयो ।

२००५ मा श्री मोहन शमशेरका समीपमा 'पक्का स्कुल घर बनाईपाऔं' भन्ने व्यहोराको निवेदनपत्र दिइयो तर उहाँले राष्ट्रको आर्थिक हालत शोचनीय स्थितिमा भएको देखेर या कुन्नी के विचार गरेर हामीहरूको मागरूपी लतालाई पल्लवित गराइदिनुभएन । अभाग्यवश तिनी जनताका श्रमदानबाट तयार गरिएका औं

शिक्षार्थीहरूका निमित्त घाम पानीको मात्र ओत भएका कच्चा छाप्रा पनि अग्निकाण्डले गर्दा भस्मावेश भए । त्यसै सालमा घोराहीको रोगन–कोठी भारु ११ हजारमा श्री गर्जसिंह तथा रोहबर सिंह थापाबाट खरिद गरी त्यसैमा स्कुल चालु गराइयो । त्यसै सालको पौषमा गर्जसिंह थापा र म हापुर गयौंं । त्यहाँ स्व. श्री शालिग्रामज्यू, जो व्याकरणचार्य, साहित्याचार्य, आयुर्वेदाचार्य हुनुहुन्थ्यो औ देशको अभाग्यवश शिक्षार्थी अवस्थामा नै स्वर्गारोहण हुनुभो, सहयोगबाट अरू जनतालाई चन्दा लेखायौं । त्यसवेला रामप्रसाद गौतमले चन्दा नदिँदा ३ दिनसम्म अनशनव्रत गरेर चन्दा प्राप्त गरी फिर्ता भयौं । त्यसपछि पश्चिम दाङ हेकुली सीताराम चौधरीका घरमा गई अनसन गरी एकमुष्ट १५०० रुपैयाँ चन्दा प्राप्त गरें ।

त्यसैवेला शिक्षाप्रेमी पढ्ढाका श्री विक्रमबहादुर र उहाँको भाइले वार्षिकबाहेक एकमुष्ट १००० रुपैयाँ चन्दा लेखिदिनुभयो । यसरी दाङ देउखुरीका शिक्षाप्रेमी दानवीरहरूले दान दिएका यहाँका कतिपय अवसरवादी ती महानुभावहरूलाई मन परेन जसले जिल्लालाई अज्ञानतारूपी अन्धकारको गर्तमा हाली पश्चिमी हावाबाट आ–आफ्नो हानिलाई बचाउन चाहन्थे, अतः जनविरोधीहरूले केन्द्रमा शिकायत गरिदिए । श्री ३ मोहन शमशेरको ‘पुगी जाँच गरी जाहेर गर्नु’ भन्ने आदेश अनुसार सल्यानका बडाहाकिमज्यूबाट म धम्काइएँ, तैपनि यसको केही पर्वाह गरिनँ ।हिउँदमा जम्मा १००÷१२५ विद्यार्थी र वर्षामा मलेरियाको प्रकोपले गर्दा धेरै शिखरमा गई स्थानीय ३०।४० विद्यार्थी मात्र स्कुलमा रहनेहुँदा छ महिनासम्म बेसी औ छ महिनासम्म शिखर स्कुल चालु गर्ने स्वीकृत पाऔं, भन्ने सञ्चालक समितिको प्रस्ताव केन्द्रबाट स्वीकृत भई आएपछि अध्ययनकार्यको लागि ६० हाते लामो औ १५ हात चाक्लो भएको एउटा घर ‘हर्नाेक’ भन्ने शिखरमा बनाइयो ।

Estd: BS 2004
Bharatpur-11, Dang

त्यहीँ छात्रावासका निमित्त ३४० रुपैयाँमा अर्काे घर खरिद गरियो, विद्यार्थी र अध्यापकहरूले त्यही शिखरमा सहङ्गो भन्दा सहङ्गो नून, तेल, दाल, चामल, तरकारी इत्यादि जे जति चाहिने सामान प्राप्त गर्न सक्ने प्रबन्ध मिलाइदियौं । शिखर जान नसक्ने १ दर्जादेखि लिएर ३ दर्जासम्मका विद्यार्थी र तिनलाई चाहिने अध्यापकहरू बेसीको रोगन कोठीमा छाडी बाँकी सबै हर्नाेकमा लगिए । एवं प्रकार ले २ वर्षसम्म गर्मीको समयमा छ महिनासम्म शिखरमा र जाडोको समयमा छ महिनासम्म बेसीमा स्कुल चालु गरियो ।दाङ देउखुरीका सबै जनताले चन्दा लेखिसकेको हुँदा संस्था स्थायी चलाउनको लागि प्रतिविघहा ३ आना मालपोतका साथसाथै मालले असुल गरी स्कुललाई एकमुष्ट पैसा दिने प्रबन्ध मिलाई पाँउ भन्ने व्यहोराको निवेदन पत्र डा.ज. मृगेन्द्र शमशेरकहाँ दिंदा ‘चन्दा उठाउने स्वीकृति पहिलेनै भईसकेकोले पटक पटक दिन नपर्ने’ भनी उहाँले अप्रत्यक्षरूपले अस्वीकार गरिदिनुभयो ।

ग्रीष्मकालको छुट्टीमा बनारबाट दाङ आई स्कुलप्रति बडो उत्साहको साथ दिलचस्पी दिई श्री भरतमणि शर्माहरूले जो काम गर्नुभो त्यो बडो प्रशंसनीय छ । खजाञ्ची गर्जसिंहले “हाम्रो दोकान घोराहीमा छैन । अतः आवत जावत कम हुन्छ” भनी आफ्नो पदबाट २००७ साल बैशाख महिनामा अवकाश लिनुभो । त्यो

रिक्त पदलाई आफ्नै घरमा रूपैया पैसा राख्ने शर्तमा पं. खुशलरामजीलाई सुभोभित गराउनुभयो । चन्दा धनि वर्ग तथा जनताहरूबाट अनशन गरेर पनि लेखाइयो । अत एव "घोराही स्कुललाई पैसा दिन परेपछि छोरा छोरी किन नपढाउने ?" भनी चन्दा दाताहरूको रुचि शिक्षातर्फ झुक्न थाल्यो । २००७ सालको क्रान्तिमा पनि शिक्षाको उन्नतिको लागि मानपुर बजार र प्यूठानबाट देविप्रसाद मजगैयाँ तथा सल्यानबाट लोकवहादुर न्यौपानेले र घोराही बजारबाट मैले उठाएको जम्मा चन्दा मो रु. ४३ हजार दाङ देउखुरी गोश्वाराका जिम्मा राखियो, जो पछि दाङ, सल्यान, प्यूठानका हाइस्कुलहरूमा वितरण गरियो ।

क्रान्तिकालमा पनि स्कुलको पढाईमा बाधा नपरोस् भनी म सक्रेटरीले ३ हजार गुप्तधन दिएँ । दाङ देउखुरी गोश्वाराका प्रथम वडाहाकिम अनिरुद्र प्रसाद सिंहले प्रजातान्त्रिक पद्धिअनुसार चार वर्ण ३६ जात सबैका अड्डाखानामा समानतापूर्वक पद प्राप्त गरेकाले स्कुलहरूमा पनि सबैको प्रवेश हुनुपर्दछ भन्दा सनातनी पं. वामदेव शर्मा, विष्णुप्रसाद गौतम, प्रेमनिधि घिमिरे समेत एकाएक स्कुलबाट हटिदिंदा २÷४ महिनासम्म स्कुलमा पढाई केही कम भयो । २००८ साल मार्ग महिनामा बनारसबाट कपिलदेव एम.ए.दाङ आई उहाँले यो स्कुललाई सुशोभित पार्नु भयो । उहाँकै प्रधानाध्यापकत्वमा नै २००७ साल वैशाख महिनामा डा.जितेन्द्रबहादुर शाह स्कुल निरीक्षण गर्नको लागि यहाँ आउनु भयो, औ सुचारु रूपले ९ कक्षासम्म स्कुल चालु भएको देखि उहाँले नै मिडिलस्कुललाई हाइस्कुल घोषित गरिदिनुभयो । स्कुल स्थायी चलाउको लागि भूमिको आवश्यक प¥यो र जनतासँग प्रार्थना गर्दा २०१० सालमा १४ विगहा श्री दत्तात्रेयबाट र ५ बिघा पं. खुशलराम, नन्दराम,पद्मराज, रामप्रसादबाट प्राप्त भयो ।

अब पालो आयो सेक्रेटरी परिवारको कारणवश हामीबाट स्कुल नपाँउदा कालिमाको केही अंशमा सेक्रेटरीले समेत ग्रहण गर्नु प¥यो । साथ–साथै सनातनीहरूको श्रद्धा पहिले भन्दा केही कममा उपर हुन थालेको र उठेको चन्दा अध्यापकहरूको तलबमा खर्च भइसकेको बेलामा "स्कुलमा विशेष केही ठोस काम भएको छैन" भन्दै चन्दादाताहरूले चन्दा दिनमा लस्याङ्लुसुङ् गरेका र शिक्षा विभागबाट पनि हाइस्कुलको सहायता नपाएबाट चीफ इन्सपेक्टर दीर्घराज कोइराला ज्यूसँग परामर्श गर्दा "पक्का स्कुल बिल्डिङ्ग तयार गरेपछि अवश्यमेव सरकारबाट सहायता दिलाउँला" भन्ने आश्वासन पाएकाले सो बमोजिम सञ्चालकवर्गको रायबाट स्कुल निर्माणको निम्ति उपयुक्त स्थानमा पक्का स्ुकल बिल्डिङ्ग बनाउन केही चन्दा र सापटी धन लगाई चारखाल ईट्टा पकाइए । क्रान्तिकालमा कटानी गरेका लकडीहरू चिरानी गराइयो ।

२०१० साल वैशाखमा इण्टरकलेज बनाउने विचारबाट चौगिरदा २०० हात लामो स्कुल बिल्डिङ्गको जग खनाई श्री विश्वेश्वरप्रसाद कोइरालाको हातबाट शिलान्यास भयो ।हेडमास्टर कपिलदेवले छोडीजाँदा स्कुलमा पढाइ नाम मात्रको भएको थियो । वडाहाकिम जयमङ्गलसिंहको अध्यक्षतामा २०१० साल आषाढमा नयाँ सञ्चालक समितिको गठन गर्नलाई प्रस्ताव पास भई सूचना टाँसियो । अर्थसङ्कटको

अवस्था हुँदा नयाँ सञ्चालक समितिको सदस्य बन्ने बनाउने हिम्मत उत्साह कसैमा आएन । पुरानै सेक्रेटरी मैलेनै काम चलाउनुपऱ्यो । सेक्रेटरीको घरभित्र भएको अवस्थामा सेक्रेटरीका भाइले वार्षिक चन्दा दिन रोकिदिंदा सबैबाट वार्षिक चन्दाको स्रोत रोकियो । उपाय कतै नदेखी शिक्षाको निम्ति क्रान्तिकालमा दाङ दा.गो.मा. रहेको ४३ हजार रूपैया पाउँ भन्ने बराबर परामर्शदाताहरूछेउ निवेदन गरियो । 'दाङ देउखुरीमा खुलेका र पछि खुल्ने विद्‌यालयहरूमा १३ हजार इन्सपेक्टर र गोश्वारको सिफारिसबाट सेक्रेटरी जिम्मा दिनु'भन्ने प्रधानमन्त्री मातृकाप्रसाद कोइरालाबाट आदेश भएको थहाँ लागि घरायसी कुराबाट भाइहरूले अनेक तरहबाट रोक्दा पनि नरुकी मार्गमा काठमाडौंमा श्री दीर्घराज कोइरालाज्यू शिक्षा विभाग चीफ इन्सपेक्टरको सौजन्यबाट र दाङ दे.गो.को.का.मु.ब.हा.ख.गजेन्द्रप्रसादज्यूको उदारताबाट तुरुन्तै उसै दिन सो १३ हजार मोरु स्कुल बिल्डिङ्ग कार्य–निर्माणलाई पाइयो सो वर्ष ईट्टा, टिन, लडकी,चुना तयार गर्ने काम र बिल्डिङ्ग निर्माणको कामसमेत चालु गर्दा स्कुलमा अर्थसङकट ज्यादा पऱ्यो । 'लकडी पब्लिकबाट श्रमदान लिई ढुलाऔं भन्ने संस्थाहरूको कार्य प्रतिक्रियावादीहरूले रोकिदिई बोकाउन नपाउँदा घरको गारो स्थगित गर्नु पऱ्यो ।

२०११ साल वैशाखमा २०० जवान छात्रको निम्ति छात्रावासको जग खनी शिलान्यास भयो । कुली, पहाडी, लोनिया, आराकसी, नेपालीकर्मी, डकर्मीहरूलाई विदा गर्ने पैसा नहुँदा दाङका प्रतिष्ठित व्यक्ति, धनीवर्गहरूका घर गई, (हलवार इत्यादि) अजशन गरी दुःख देखाई, क्रान्तिबाट भएको भ्रान्ति सबैका मनबाट हटाई पुरोनो चन्दा र नयाँ चन्दासमेत केही नगदीको रूपमा उठाई, अरू सापटीको रूपमा राखी सबैको तलब चुक्ता गऱ्यौं तर प्रतिक्रियावादीहरूले शिक्षा विभागमा १३ हजार रु सेक्रेटरीले स्कुलमा नलगाई खायो भनी गुप्तनामा लेख्न चुकेनन् 'ढु.पा.अ.का.हाकिम देवमुनी गभाज्यु काठमाडौं गएका मौकामा डा.ज.जितेन्द्रज्यूले दाङको हाइस्कुल बिल्डिङ्ग कस्तो बनिरहेछ ? सेक्रेटरीउपर गुप्तनामा आएकोछ, कसो हो ? भनि सोधनी गर्दा गुप्तनामाको कुरा फजुल हो, सेक्रेटरी राम्रो काम गरेका छन् भन्नु भएछ । तैपनि विश्वासको लागि चीफ इन्सपेक्टर श्री दीर्घराज कोइरालाले २०११ को जेष्ठ महिनामा स्कुल निर्माण कार्य निरिक्षण गरी हिसाब जाँची जानुभयो ।हेडमास्टर कपिलदेव एक सालभरि रिक्त भएको हेडमास्टरको पदमा छ महिनासम्मको कोसिसबाट श्री रामसुरत त्रिपाठी एम.ए.एल.टी. जो गोरखपुर डी.वी. इण्टर कलेजमा पढाइरहनु भएको थियो र २०११ साल आषाढमा आई प्रधानाचार्यको पदमा प्रतिष्ठित हुनुभयो ।

कर्मठ गाँधीवादी विचारधारा भएका व्यक्ति हुँदा उहाँको कामबाट प्रभावित भई धेरैजसो वलरामपुर, गोरखपुर, वनारस, पढ्न गएका दाङका लड्काहरू यो स्कुलमा आई पढ्न थालेकाले दिन दुगुना रात चौगुना छात्रहरूको बृद्धि भई २५० सम्म लड्का पुगेका छन् । लड्काहरू बस्ने डेरा नपाई धेरै छात्रको आग्रह छ आइन्दा इण्टर कलेजको पढाई चालु गरियोस् । २०११ साल मार्गमा क. दिलमान सिंह र ब.हा.मेघप्रसाद जस्ता शिक्षाप्रेमी व्यक्तिहरू दाङमा आई स्कुल बिल्डिङ्ग लकडी ढुलाउन रुकेको देखि पब्लिकबाट

श्रमदान मागी ३ कोस टाढाबाट २४ जवानले मात्र उठाउन सक्ने धरानहरू समेत ढुलाइदिनुभएकोले स्कुल बिल्डिङ्ग खडा भयो । पब्लिकलाई मजदुरी नदी बेगारी गरायो भनी दाङका उदार समान्ती नेताहरूले दोष लगाउने कुचेष्टा गरे, त्यसको पर्वाह कसैले राखेनन् । स्कुलको खर्च १० सालसम्म सापटीको रूपमा बाँकी रहेको श्री ब.हा. मेघप्रसादज्युको मद्दतबाट धेरै जसो चन्दा उठेकाले चल्यो । आखिर कुली–कर्मीको तलब चुक्ता गर्नलाई पहिले २००९ सालमा खरिदभएका टिन बिक्री गर्नु प¥यो, तापनि नपुग्दा सापटी लिनुप¥यो ।

२०११ साल पौषदेखि चन्दार्थी भई बर्दिया २ पटक, दाङ देउखुरी, विराटनगर, बंगलोर, काठमाडौं इत्यादी ठाँउमा श्रावणसम्म डुल्दा पनि मैले सन्तोषजनक तत्काल चन्दा प्राप्त गर्न सकिन । हाइस्कुलको वार्षिक सहायता ६ हजार मोहर वा कं.रु. के हो भन्ने निर्णय नभई लट्केको थियो । सेक्रेटरीको प्रयासले नै श्री ५ मा जाहेर भई एक साललाई कं.रु. ६ हजार दिनु भन्ने प्रमाङ्गी भई २०१२ भाद्रमा दाङ मालबाट ६ हजार कं.रु. पूरा गरी सहायता पाइयो ।‘छात्रावास, स्कुल बिल्डिङ्ग पूरा तयार गर्नलाई ५० हजार सरकारबाट सहायता पाउँ भनी धेरै विन्तीपत्र श्री ५ महाराजधिराजका हजुरमा जाहेर गरेमा शिक्षा विभागबाट २५ हजार दिने ठहर भई श्री ५ का हजुरमा शिक्षा मन्त्रालयबाट जाहेर हुँदा दुर्भाग्यवश यस २५ हजारको मागलाई पनि अवैधानिकको सङ्ज्ञा दिन प्रतिक्रियावादीहरू चुकेनन् ।श्री डा.के.आई. सिंहजीको सरकारले २५ हजारको निकासा गरिदिए । छात्रावास धमाधम बनिरहेको छ । स्कुलको प्रगति द्रुत गतिमा छ । पोरदेखि एस.एल.सी.परीक्षामा लड्काहरू बस्न थालेका छन् जबकि अरू–अरू पश्चिमका हाइस्कुलमा एस.एल.सी.कोर्स चालु नै छैन । यसपाली १३ जना रेगुलर विद्यार्थीहरू एस.एल.सी.परिक्षा दिन नेपालगञ्ज गएका छन् । आगौं साल परीक्षा केन्द्र यहिँ नै हुने निश्चय छ । ईश्वरसँग प्रार्थना छ कि स्कुलले शिक्षा दिने कार्यमा सबैको नेतृत्व सुचारु रूपले चलोस् । जय विद्या ।

विभिन्न समयमा विद्यालयको नाम र छाप

१– २००४ सालमा पद्मोदय मिडिल स्कूल

२– २००९ सालमा पदम पब्लिक हाइस्कूल

३– २०२१ सालमा पद्मोदय पब्लिक बहुउद्देशीय विद्यालय

४– २०२९ सालमा पद्मोदय पब्लिक व्यावसायिक माध्यमिक विद्यालय

५– २०४० सालमा पद्मोदय पब्लिक माध्यमिक विद्यालय

६– २०४९ सालमा पद्मोदय पब्लिक उच्च माध्यमिक विद्यालय

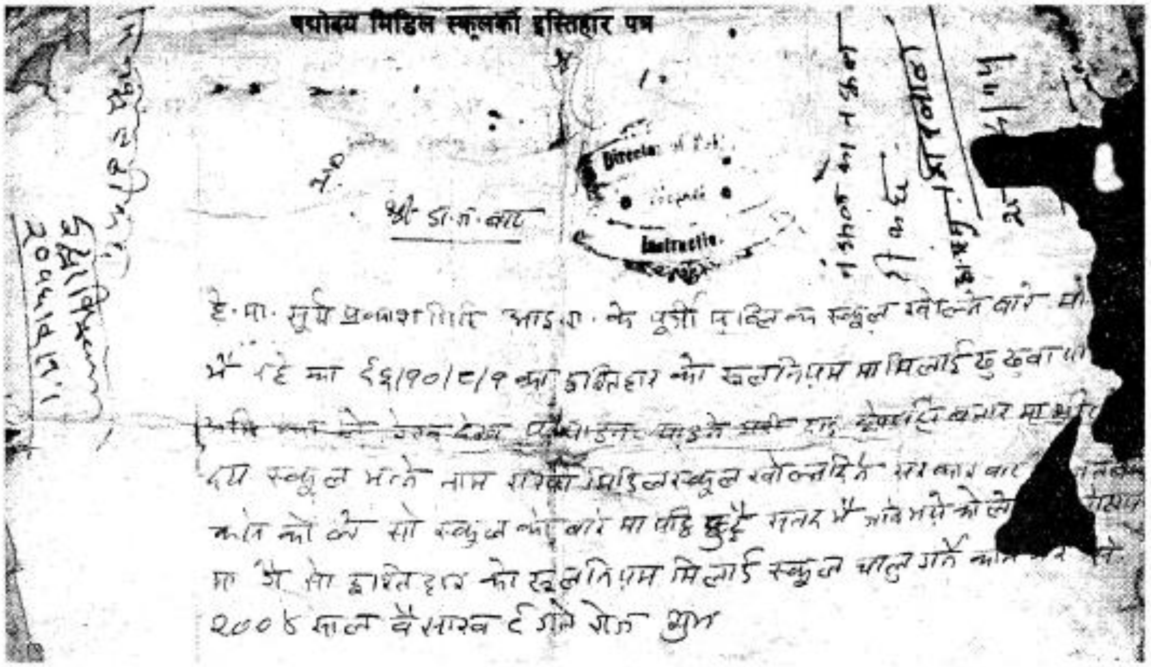

पद्मोदय मिडिल स्कूलको इस्तिहार पत्र

२००४ साल वैशाख ८ गते रोज

मैंले २००५ साल माघ ७, ८ र ९ गते का दिन श्री प्रभोदय पब्लिक मिडिल स्कूल, दाङ घोराही को निरीक्षण [illegible] ८ गते का दिन विद्यार्थीहरु को संख्या [illegible] लेखिएको बमोजिम थि.

कक्षा ६	कक्षा ५	कक्षा ४	कक्षा ३	कक्षा २	कक्षा [illegible]
६/६	१२/१३	११/११	२१/२६	२१/२१	[illegible]

संस्कृत श्रेणी १४/१८ जम्मा = १००/११४

शिक्षक हरु को संख्या ६ रहेछ जस्मा संस्कृत का शिक्षक, कताई बुनाई शिक्षक र वैद्य पनि सम्मिलित छन्। यसै कारण भारीका [illegible]मा एउटै शिक्षकले दुई श्रेणी लिनु पर्दछ र पढाईमा बाधा पर्छ।

उस्तैला स्कूलमा निम्नलिखित बहीहरु छन् :-

१. शिक्षक हाजिरी बही
२. विद्यार्थी " "
३. जाँच को किताब
४. किताब को सूची
५. सरकारी संचालक समितिले जाँच गरेको किताब
६. लडका मास्टर हरु बारे गोप्य रिपोर्ट को "
७. प्रस्ताव संचालक समिति
८. भर्ना बही
९. स्याहा " (संचालक समिति)
१०. स्कूल स्टाफ को वेतन रजिष्टर
११. ३री को किताब

क) शिक्षक हाजिरी बही मा महिनाको अन्तमा प्रधानाध्यापक को सही हुनु पर्छ।

ख) लडकाहरुको हाजिरी बही का अन्तमा महीना महीना मा भरेको हाजिरी को मीजान र औसत हाजिरी आदि न लेखिएको ले नियम विरुद्ध हुनाले निरीक्षण कार्य गर्न बाधा पर्छ। ई कुरा सबै लेखी प्र.शिक्षकको सही हुनु पर्छ।

ग) जाँचको किताब मा कतिपय लड़काहरु २००५/८/५ का दिन कुनै परीक्षा को रिकार्ड न राखी भाग्नेका कारणमा पढाइएका छन्।

घ) वेतन रजिष्टर मा अंकको माथि अंक लेखेको देखिन्छ। गलती भएको खंडमा त्यो अंक लाई काटी माथि शुद्ध अंक लेखी हेड मास्टर को सही हुनु पर्छ।

ङ) यस स्कूलमा न ता हेड मास्टर ले अरु शिक्षक ले पढाएको निरीक्षण गरी नोट राख्दछन् न शिक्षकहरुले आफ्नो पढाउने विषय को साप्ताहिक डायरी राख्ने पढाई नियमितरुपमा सक्नेछ [illegible]

यस स्कूलले यस्तो इलाका मा जहाँ कहिँ कोश सम्म स्कूल को दर्शन हुँदैन विद्याको प्रकाश फैलाउँदै छ र मानिस हरु लाई वास्तवमा मानिस बनाउँदै छ यसको श्रेय हाउ का : तीनी दानी सज्जन हरु लाई छ जो यस शुभ कार्य मा मद्दत दिँदै छन् । श्री दामोदर शर्मा ज्यू को [गम्भिर र उनका सहायक श्री [illegible] लोक] पुरुषार्थ सराहनीय छ । शिक्षक हरु आफ्नो काम मा जागरुक रहन्छन् । श्री सूर्य प्रकाश गीरि र श्री प्रयाग नारायण दुबे स्कूलको काम मा पूरा लग्न र उत्साह देखाउँछन् ।

शिक्षक हरु लाई प्रोत्साहन दिनुको लागि वर्षमा न पुगे तीन वर्षमा केही न केही तरक्की दिने विचार संचालक समिती ले गर्नु भन्ने आशा राख्दछु । यद्यपी शिक्षक को कर्त्तव्य एउटा जन सेवा को कार्य हो सांसारिक आवश्यकता पनि पूरा हुनु जरुरी छ । यस संस्था का कर्मचारी आफ्नो काम मा सफल हुन् भन्नी ईश्वर संग प्रार्थना छ ॥

राउ: भानीमाजीमा } ७ माघ सं. २०२ ११ }

सही राममणि हुकुरी बी.ए., डिप-इन-बी. डु.
Deputy Inspector of Schools,
WESTERN CIRCLE, NEPAL
हिन्दी प्रभाकर
डिप्टी इन्स्पेक्टर स्कूल, पश्चिम क्षेत्र

२००६ - ९ - ६

आज म [illegible] [illegible] स्कूलको [illegible] [illegible] [illegible] सदस्यहरूले [illegible] स्कूलमा आई [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] गर्दछु [illegible] [illegible] सफल होस्

श्री [illegible] राणा गजेन्द्र बहादुर
Gajendra

आज वैशाख १४ गते '०८ साल मा यस स्कूलमा आउने मौका मलाई मिल्यो। जिल्ला स्कूलहरू मा यस स्कूलको पढाइ र संगठन सन्तोषजनक भन्नु पर्ने [illegible]। नवम श्रेणी सम्म पढाइ चलिरहेको र आठ महिना पछि दशम श्रेणीमा [illegible] परीक्षा [illegible] र जिल्लाका [illegible] महापुरुष, संचालकको [illegible] यस स्कूल [illegible] मा परीक्षा [illegible] र यस [illegible] जिल्ला [illegible] हाइ स्कूल [illegible] यस स्कूल [illegible] '८ साल [illegible] हाइस्कूलका परीक्षा [illegible] स्वीकार [illegible]।

मेरो यस स्कूल संचालक समिति प्रति निवेदन [illegible] स्थानको [illegible] आउँदै [illegible]।

I wish this school a very bright & happy future.

जितेन्द्र बहादुर शाही.

१४/१/०८.

म आज आफ्नु जनताको कार्यक्रम [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] आफ्नु [illegible]

जय नेपाल –

[illegible]

पौष १८ गते '०८

आज यस हाईस्कूल को निरक्षण गर्न पाउँदा खुसी लाग्यो श्री दामोदर शर्मा को प्रसंशनिय सङ्गठिन छ. यस हाईस्कूल र यसका आज भोल को अदैव उत्तरोत्तर बृद्धी चाहन्छु साथ

श्री ५ महाराजाधिराज.
२०१५।५।१४.

म यस विद्यालयको उत्तरोत्तर प्रगतिको कामना गर्दछु।

गिरिजा प्र. कोइराला

पद्मोदय पब्लिक हाईस्कूल, डोंठाडी टार (भरतपुर) सउरा आदर्श हाईस्कूल का नाममा छ। मलाई के गत वर्ष देखी हाई स्कूल फाईनल को परीक्षा दिन लाई विद्यार्थी हरु गई सके का छन। संचालक कमेटी स्कूल का प्रति प्रयत्नशील छ र अध्यापक वर्ग अत्यन्त योग्य छन। स्कूल का प्रति मेरो हार्दिक शुभ कामना प्रकट गर्दछु र भविष्य मा यस्तो यस संस्था लाई यथाशक्ति सहयोग दीने छु।

के. आई. सिंह
१-१२-१२

☎ ६-१०२८३

उच्च माध्यमिक शिक्षा परिषद्

सानोठिमी, भक्तपुर, नेपाल ।

(उच्च माध्यमिक … २०४६ द्वारा स्थापित)
(… स्थापना)

पत्र संख्या:-
च नं.:- ९४।०८५

मिति:- २०४९।४।२८ गते

विषय:- अस्थायी अनुमति ।

श्री पद्मोदय पब्लिक मा. विद्यालय,
भरतपुर, दाङ ।

यस परिषद्को मिति २०४९ साल श्रावण ६ गते बसेको बैठकबाट निर्णय भए अनुसार यही २०४९ सालको शैक्षिक सत्रदेखि त्यस विद्यालयमा विज्ञान समूहको उच्च माध्यमिक तहको कक्षा ११ (एघार) संचालन गर्न अस्थायी अनुमति दिइएको छ । –

नानीहीरा कंसाकार
सदस्य सचिव

बोधार्थ

श्री शिक्षा तथा संस्कृति मन्त्रालय, उ
उच्च शिक्षा शाखा, कैशरमहल ।
श्री क्षे. शि. नि. कार्यालय,
मध्य पश्चिमाञ्चल, सुर्खेत ।
श्री जि. शि. नि. कार्यालय,
घोराही, दाङ ।

Bharatpur-11, Dang